

Vid Källan

Han satte sig vid källan, vid den stora fontänen som porlade ständigt. De var flera som kommit dit. De njöt av eftermiddagssolen och hade det skönt. ett barn, en liten flicka sprang runt på kanten av fontänen, han följde henne med blicken och såg alla som hon fick springa förbi. Han sköljde sina fötter och njöt av att få kyla av dem som var ömma efter så lång vandring. På en bänk strax bakom honom låg en man med sitt huvud i sin älsklings knä, de blundade och njöt av solen, hennes fingrar strök hans hår. Det var varmt och en behaglig känsla spred sig över kroppen och i hans själ. Den lilla flickan hade nu sprungit runt och stannade till vid sin familj, det var flickans mamma och förmodligen hennes morfar. Han kunde se att han bar på en sorg. Flickan ställde sig bakom sin morfar och kramade honom. Plötsligt föll denna äldre mannen ihop i sig själv, han såg att han grät. Övergav sig till denna stund som var. Alla runt källan älskade denna stund det visste han. Plötsligt dyker en ung man upp, en vandrare med ryggsäck, säkert långt härifrån. Han var välkommen av alla...

- Adam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Adam O.S med Poeter.se id #46453 innehar upphovsrätten